DE USU GENITIVI APUD HOMERUM.
PARTICULA I.

DISSERTATIO INAUGURALIS

QUAM

CONSENSU ET AUCTORITATE AMPLISSIMI
PHILOSOPHORUM ORDINIS

IN

ACADAMIA FRIDERICIANA HALENSI
CUM VITEBERGENSI CONSOCIATA

AD

SUMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES RITE CAPESSENDOS

DIE I. MENSIS OCTOBRIS MDCCCLXV HORA XI.

UNA CUM THESIBUS PUBLICE DEFENDET

AUCTOR

CAROLUS WEIDENKAFF
MULHUSANUS.

ADVERSARIORUM PARTES SUSCIPIENT:

W. DOEHLE,
PHILOL. CAND.

P. EICHHOLTZ,
PHILOL. STUD.

HALIS SAXONUM.
TYPIS EXPRESSIT TH. VORHAUERUS MULHUSANUS.

Lingua a rebus naturalibus proficiscitur ideoque primum relationes loci casibus exprimuntur. Naturalis et principalis notio casuum est quies et motus; quies ad locum significandum ubi quid sit et motus ad significandum locum ex quo aut in quem quid moveatur, ita ut dativus quaestioni ubi genitivus quaestioni unde accusativus quaestioni quo respondeat. Ad relationes locales relationes temporis sese applicant, ita ut dativus usurpetur ad tempus significandum quo quid fiat, genitivus ad tempus significandum ex quo quid fiat, accusativus ad tempus significandum usque ad quod quid fiat. Nec vero in Graeca lingua iidem casus ad relationes logicas significandas non sufficiunt, qua re genitivus originem auctorem causam accusativus terminum eventum effectum obiectum dativus directionem quae cum termino non plane congruit et instrumentum significat. Antiquissimo tempore praeter tres casus obliquos formae secundariae exstabant quibus notio localis inerat; sensim autem hae secundariae formae cum tribus casibus primariis aut in unum coaluerunt

aut omnino evanuerunt. Talis forma secundaria genitivi est suffixum θεν quod primum quidem motum ex aliquo loco, deinde etiam possessorem significat. Eodem modo etiam suffixum φι nonnumquam forma secundaria genitivi deprehenditur. Maximam vero partem hoc suffixum forma secundaria dativi plerumque locali nonnumquam instrumentali notione invenitur; et sic etiam suffixum θι forma secundaria dativi est. Suffixum δε (ζε, σε.) autem non in numerum formarum secundariarum adscribendum est quia non ad stirpem vocabuli sed ad accusativum accedit, quam ob rem in numero adverbiorum demonstrativorum habendum est. Quo propius lingua ab ortu abest, eo magis casus notionem localem retinent, dum si magis ea excolitur, naturalem suam localem notionem magis magisque exuunt. Maxime vero ille casus cuius usum in Homeri carminibus cognoscere atque exponere mihi proposui a principali notione discessit et ad alias relationes significandas usurpatus est. In tractanda autem materia Kruegerum (Dial. § 47.) omnino secutus sum qui incipit a genitivo concretis relationibus significandis inserviente et sensim progreditur ad genitivum qui a concreta notione maxime distat.

Genitivus qui pendet ex verbo.

1) Verba audiendi, cognoscendi, sciendi.

Haec verba genitivum regunt vel si obiectum persona sit vel res; sed etiam accusativum haec verba sibi assumunt; discrimen autem constructionis id est ut accusativus obiectum totum et plenum genitivus obiectum in singulis partibus significet. *ἀκούω.* Si *ἀκούω* cum genitivo personae construitur, significat audire aliquem audire ab aliquo audire

de aliquo. audire aliquem significat his locis *Α* 381. 396. *Β* 98. *Ζ* 281. 334. *Ι* 262. *Κ* 276. *Μ* 273. *Ο* 506. *Π* 211. *Τ* 69. 256. *Φ* 475. *Ψ* 452. — *α* 370. *β* 423 = *τ* 419, *η* 11. *ϑ* 95 = 534. *ϑ* 464. *ι* 3. 497. *κ* 221. *ξ* 493. *ο* 318. *π* 259. *σ* 129. *ω* 265. *ϱ* 520. *τ* 89. *φ* 210. *χ* 354. 361. *ἀκούω* cum notione audiendi ab aliquo in Iliade ter tantum legitur *Τ* 185. *Ω* 223. 787; in Odyssea quinquies *δ* 94. *ϑ* 491. *μ* 389. 390. *ϱ* 115. *ἀκούω* cum notione audiendi de aliquo in Iliade semel tantum invenitur *Ω* 490; in Odyssea duodecies: *α* 289. *β* 220. 375. *δ* 114. 728. 748. *λ* 458. *π* 301. *ϱ* 115. 493. 525. *τ* 270. extremo enim loco *ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ ζωοῦ. περὶ νόστου* absolute dictum est et significat quod pertinet ad reditum; ex *ἄκουσα* autem pendet genitivus *Ὀδυσῆος ζωοῦ.* Genitivus rei semper partitivus est et octies invenitur cum variis obiectis *Δ* 331. *αὐτῆς. Κ* 184 *ϑηρός. Χ* 447 *κωκυτοῦ καί οἰμωγῆς. μ* 198 *φϑογγῆς καὶ ἀοιδῆς. μ* 265 *μυκηϑμοῖο. φ* 237. 383 *στοναχῆς καὶ κτύπου. μ* 291 *μύϑων καὶ ῥήσιος. μ* 265 iuxta genitivum *μυκηϑμοῖο* accusativus *βληχήν* exstat. Praeterea vero *ἀκούω* etiam cum accusativo construitur et quum ipsum audire i. e. auribus percipere et quum omnino percipere intelligere significat. Cum accusativo personae *ἀκούω* aeque ac *πυνϑάνομαι* semel usurpatum est *γ* 193 *Ἀτρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες. γ* 87 *ἄλλους μὲν γὰρ πάντας πευϑόμεϑα.* Cum accusativo rei significat audire et habet obiecta quae sonum exprimunt *ὄπα Δ* 435. *Η* 53. *Λ* 137. *Φ* 98. *Υ* 380. *λ* 421. *μ* 52. 160. 185. 187. *δοῦπον Κ* 354. 1401. *μ* 202. *π* 10. *φϑόγγον. μ* 41. *ψ* 326. *στόνον ψ* 40. *ὑλαγμόν Φ* 575. *ὕμνον ϑ* 429. Iam propius ad percipiendi notionem accedit si cum obiectis coniungitur quae vocem dictam exprimunt, sic *μῦϑον Α* 547 *Β* 16. 200. 282. *Γ* 76. *Η* 54. 406. *Θ* 492. *Ξ* 91. *Ρ* 694. *Τ* 195. *Ω* 632. *β* 814. 412. *γ* 94. *δ* 324. *ϑ* 272. *π* 32. *ϱ* 348. *υ* 389. *ἔπος καὶ μῦϑον λ* 561. *ἔπος Ω* 767. *Ο* 374. *αἴσχεα Ζ* 524. *πάντα Λ* 768. *αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ᾽ ἄκουσε Υ* 318. *Φ* 337.

Ψ 161. η 167. ϑ 143. 446. ν 159. ο 92 quae formula constanter in eodem versus loco et initio quidem versus posita est. Audire per alios vel certiorem fieri significat hoc verbum si cum his obiectis coniungitur: *κλέος* B 486. π 241. σ 126. *κακὰ ἔργα* I 595. π 380. *πρόκλυτα ἔπεα* Υ 204. *ὄσσαν* α 282. β 216. *οἶτον* ϑ 578. *βίοτον καὶ νόστον* α 287 = β 218. *τά* Ξ 125. Praeterea duobus locis apud *ἀκούειν* dativus legitur qui dativus commodi declarandus est Π 516. Π 531. *ἐπακούω* uno tantum loco cum genitivo partitivo construitur B 143 *ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.* omnibus aliis locis accusativum regit et haec tria obiecta apud se habet: *ἔπος πάντα βουλήν. ἀκουάζομαι*, verbum frequentativum verbi *ἀκούω* semper cum genitivo personae coniungitur Δ 343. ι 7. ν 8. *ἀνηκουστέω* et *νηκουστέω* non obsequor in Iliade tantum inveniuntur et semper genitivum personae apud se habent: *ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων* O 236 = Π 276. *οὐδ' ἐνοσίχϑων νηκούστησε ϑεᾶς* Υ 14. *κλύω.* Saepius cum genitivo personae quam rei coniungitur et quidem semper cum genitivo pronominum ad quae etiam participium in genitivo positum accedere potest. *κλύω* significatu audiendi cum solo participio legitur K 47 *οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδὲ κλύον αὐδήσαντος.* Significat vero etiam auscultare alicui praesertim in versu saepius iterato qui semper novam aliquam partem incipit: *ὣς ἔφαϑ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίϑοντο* H 379. I 79. Ξ 133. 378. O 300. Ψ 54. 738. γ 477. ζ 247. ο 220. υ 157. χ 178. ψ 141. Eodem significatu auscultandi positum est γ 337 *τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.* Aures alicui praebere significat in versu qui semper incipiendae orationi inservit *κέκλυτέ μευ* Γ 97. 304. 456. H 67. 348. 368. Θ 5. 497. T 101. β 25. 161. 229. ρ 370. 468. σ 43. 351. υ 292. φ 68. 275. ω 443. 454. *κλῦτέ μευ* ζ 239. ο 172. *ὣς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δὲ κλύε πότνια μήτηρ* A 357. *τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος* δ 505. Saepius etiam de diis usurpatur et significat preces alicuius audire *ὅς κε ϑεοῖς ἐπιπείϑηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ* A 218. *κλῦϑί μευ,*

ἀργυρότοξε, ἠμὲν δή ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο *A* 453. τὸν δέ μέγ' ὤνησαν καί τε κλύον εὐξαμένοιο *I* 509. τῆς ἠεροφοῖτις ἐρινὺς ἔκλυεν ἐξ ἐρέβεσφιν. *I* 571. οὐδ' ἄρα τώγε ἔκλυον ἀμφοτέρων *N* 303. Ita etiam in versu constanter preces sequente ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων *A* 43. 457. *Π* 527. Παλλὰς Ἀθήνη *E* 121. *Ψ* 771. γ 385. ζ 328. μητιέτα Ζεὺς *Π* 249. *Ω* 314. ν 102. κυανοχαίτης ι 536. ὣς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη *K* 295. Porro etiam in formula illa quae semper versum incipit κλῦθί μευ *A* 37. 451. *E* 115. *K*. 278. β 262. δ 762. ζ 324. κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο *K* 284. Cum genitivo rei construitur et auribus audire significat in formula illa κέκλυτέ μευ μύθων. κ 189 (ἀθετ). μ 271. 340. Deinde οὐ δέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος *X* 551. αἰδοίης ἐκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον. δ 767. θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς. θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς κ 311. 481. εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖο τε ἔκλυες αὐδῆς δ 831. Bekkerus pro αὐδῆς ex Vind. 56 αὐδήν recepit comparatis locis β 297 et ρ 89. Non tam saepe cum accusativo construitur et tum semper auribus percipere significat, obiecta sunt: αὐδήν *N* 757. *O* 270. β 297. ξ 89. ἀγγελίην *Π* 13. β 30. 42. ἔπος *Ξ* 234. *Π* 236. δοῦπον *Δ* 455. μῦθον γ 87. Praeterea etiam dativus apud κλύω invenitur καί τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλησθα *Ω* 335. Eustathius dicit: ἀντὶ τοῦ ὑπήκουσας, ἄλλως γὰρ οὐκ ἔστι τὸ κλύειν δοτικῇ σύντάσσεσθαι. δ 767 θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς est οἱ dativus relationis pro genitivo ex substantivo pendente. Verbum compositum ἐπικλύω semel cum genitivo coniungitur ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων ε 150 et semel cum accusativo ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο. αἴω. Plerumque cum genitivo et rei et personae construitur; obiecta sunt: πληγῆς αἴοντες *A* 532. ἀράων αἴων *O* 378. *Ψ* 144. φθογγῆς αἴοντι *Π* 508. βοῆς αἴοντες ι 401. ζ 266. ρ 435. ἀγγελίης ω 48. ὁππότ' ἐπὶ Τρώων αἴοιεν ἰόντων *K* 189. τρὶς δ' ἄιεν ἰάχοντος ἀρηίφιλος Μενέλαος. Cum accusativo constructum in Iliade tantum legitur Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄιεν *K* 532. ἄιον ὄπα χάλκεον

Σ 222. *καὶ δὴ ἐγώ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο ἤματι τῷδ' ὄψεσθαι ἐπεὶ φίλον ἄιον ἦτορ* *O* 252. Recentiores interpretes verbum *αἴω* hoc loco significare censent exhalare exspirare et ita ut aliis locis formam intensivam *αἴσθω* usurpatum esse; sed hoc de vere moriente tantum dici potest; itaque Rochio adstipulor qui totum hunc locum ficticium esse coniecit. Saepius etiam hoc verbum sine ullo casu positum est. *Ξυνίημι.* Ter in Iliade et bis in Odyssea cum genitivo personae construitur *ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα* *B* 26. 63. *Ω* 133. *τοῦ ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος* *δ* 76. *τοῖν δέ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο* *σ* 34. Uno Iliadis loco simul ad genitivum personae genitivus rei obiectum accedit *καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιεν* *A* 273. Cum accustivo rei quinquies coniungitur *ὄπα* *B* 182. *K* 512. *ἔπος* *ζ* 289. *ϑ* 241. *τ* 378. *Πυνθάνομαι.* Si significat audire certiorem fieri de aliqua re, cum genitivo et rei et personae construitur, quorum prior praesertim in Iliade posterior in Odyssea legitur *πρός γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ ϑ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι* *Z* 465. *μάχης ἐπύθοντο* *O* 224. *πεπύσθαι λυγρῆς ἀγγελίης* *P* 642. 686. *Σ* 19. *ἀγγελιάων πεύσεται* *β* 256. *πυνθανόμην Ἰθάκης* *ν* 256. *Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην* *P* 102. *ἄλοχος δ' οὔ πω τι πέπυστο Ἕκτορος* *X* 437. ad hunc genitivum personae etiam participium in eodem casu positum accedit his Iliadis locis: *A* 257 *σφῶιν πυθοίατο μαρναμένοιιν.* *N* 522 *οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο υἷος ἑοῖο πεσόντος.* *P* 379 *οὔ πω πεπύσθην Πατρόκλοιο θανόντος.* 428 *πυθέσθην ἡνιόχοιο ἐν κονίῃσι πεσόντος.* *T* 322 *τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην* 337. solum participium exstat *ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται.* — *πευσόμενος πατρός* *α* 281. *ο* 270. *πύθηαι πατρός* *γ* 15. *Πηλῆος πέπυσσαι* *λ* 494. *Πηλῆος πέπυσμαι* *λ* 505. *ξείνοιο πύθησθε* *ϑ* 12. *Ὀδυσῆος πυθόμην* *ξ* 321. *Ὀδυσῆος πέπυσται* *ρ* 510. Deinde *πυνθάνομαι* etiam significat audire aliquid ab aliquo et genitivus notat personam a qua quis certior fit de aliqua re *πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι* *κ* 537. *λ* 50. 89. *πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο* *P* 408. Multo saepius vero hoc verbum cum accusativo rei construitur sive significet

sensibus percipere sive mente percipere observare animadvertere. Aliquoties etiam cum accusativo personae coniunctum invenitur et uno loco cum accusativo participii *δ* 732 *εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα. γιγνώσκω.* Ter cum genitivo personae coniunctum est *Δ* 337 *ὡς γνῶ χωομένοιο. φ* 36 *γνώτην ἀλλήλων. ψ* 109 *γνωσόμεθ᾽ ἀλλήλων*, dum omnibus aliis locis obiectum in accusativo apud se habet. *οἶδα.* Si peritum esse significat, cum genitivo construitur praesertim autem participium quippe quod notionem status permanentis habeat. Verbum finitum bis tantum in Iliade cum genitivo construitur *M* 229 *ὃς σάφα θυμῷ εἰδείη τεράων. O* 412 *ὅς ῥά τε πάσης εὖ εἰδῇ σοφίης.* Saepius ad participium *εἰδώς* genitivus accedit et quidem plerumque tum quum falcultas aliquid faciendi significanda est. Varia obiecta sunt: *τόξων B* 718. 720. *Δ* 196. 206. *M* 350. 363. *μάχης B* 823. *ε* 11. 549. *M* 100. *πολέμων Δ* 310. *θεοπροπίων Z* 438. *αἰχμῆς O* 525. *θούριδος ἀλκῆς O* 527. *πόνων οὔτ᾽ ἀγοράων δ* 818. *τεκτοσυνάων ε* 250. Omnibus his locis ad participium *εἰδώς* adverbium *εὖ* accedit. Semel adverbio *σάφα* determinatur *οἰωνῶν σάφα εἰδώς α* 202. Negatio in his exemplis accedit: *οὔ πω εἰδόθ᾽ ὁμοιίου πολέμου I* 440. *οὔ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς Λ* 710. *οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο P* 5. Sine ullo adverbio genitivus apud participium legitur *εἰδότε χάρμης E* 608. *εἰδότε θήρης K* 360 *εἰδὼς πυγμαχίης Ψ* 665. Multo saepius hoc verbum obiectum suum in accusativo apud se habet et quidem tum quum non expertum esse alicuius rei sed scire aliquid significat. Exstant etiam nonulla exempla ubi de lege quae *εἰδώς* si de experientia non de scientia agitur cum genitivo construi iubet discessum est; sunt enim exempla quae arti mulierum significandae inserviunt in quibus obiectum participii *εἰδώς* in accusativo positum est: *ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖα I* 128. 270. *T* 245. *Ψ* 263. *ω* 278. *ἀγλαὰ ἔργα ἰδυῖα ν* 289. *ο* 418. *π* 158. Saepe etiam maximeque participium *εἰδώς* cum accusativo plurali neutrius adiectivi construitur ut exempli causa *αἴσιμα εἰδώς*, *πεπνυμένα εἰδώς*

ἄγρια οἶδεν alia. In talibus structuris *εἰδέναι* nunquam scire tantum significat sed semper mores et agendi rationem alicuius hominis exprimit cf. Naegelsbachium. Adnot. ad Iliad. *B* 213. Ameisium. Odyss. *ι* 189. Rochium. stud. Homer. § 84, 8. *ἐπίσταμαι.* participium tantum *ἐπιστάμενος* semel cum genitivo rei coniungitur *ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς φ* 506. *δαῆναι* bis modo regit genitivum *εἰ δ᾽ ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι Φ* 487. *πῶς γάρ ἐμεῦ σὺ ξεῖνε δαήσεαι ἤ τι γυναικῶν ἀλλάων περίειμι τ* 325; omnibus aliis locis cum accusativo construitur. *διδάσκω* participium tantum semel cum genitivo coniunctum invenitur *διδασκόμενος πολέμοιο Π* 811.

2) Verba reminiscendi, obliviscendi, curandi, negligendi.

μιμνήσκω. In activo significat admonere in passivo meminisse reminisci. Pro *μιμνήσκομαι* etiam *μάομαι* usitatur. *μιμνήσκω* bis cum accusativo personae et genitivo rei et in Iliade et in Odyssea legitur *τῶν νῦν* (scil. *μιν*) *μνήσασα παρέζεο Α* 407. *τῶν σ᾽ αὖτις μνήσω Ο* 31. *ἐπεί μ᾽ ἔμνησας οἰζύος γ* 103. *μηδέ με τούτων μίμνησκε ξ* 169. *μιμνήσκομαι.* Persona est obiectum in Iliade quinquies in Odyssea quaterdecies *Ω* 167 *τῶν μιμνησκόμεναι. Ο* 662 *ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος παίδων ἠδ᾽ ἀλόχων καὶ κτήσιος ἠδὲ τοκήων* (hoc loco simul et res obiectum est.) *Ω* 509 *τὼ δὲ μνησαμένω ὁ μὲν Ἕκτορος. Ψ* 648 *ὥς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος. Ω* 4 *φίλου ἑτάρου μεμνημένος. ο* 54 *τοῦ γάρ τε μιμνήσκεται, ἀνδρὸς ξεινοδόκου. α* 29 *μνήσατο Αἰγίσθαο. δ* 187 *μνήσατο Ἀντιλόχοιο. θ* 462 *ἵνα μνήσῃ ἐμεῦ. ξ* 208 *μνῆσαι δ᾽ ἑτάροιο φίλοιο. η* 217 *ἥ τ᾽ ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι. λ* 71 *μνήσασθαι ἐμεῖο. β* 233; *ρ* 11 *μέμνητο Ὀδυσῆος θείοιο λαῶν. ο* 23 *παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος. σ* 267 *μέμνησθαι πατρός. ω* 195 *εὖ μέμνητ᾽ Ὀδυσῆος. δ* 118 *ἠέ μιν αὐτόν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι.* Res est obiectum in Iliade octies et tricies: *X* 268 *παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο. Ω* 9 *τῶν μιμνησκόμενος. B* 686 *οὐ πολέμου ἐμνώοντο. Λ* 71 = *Π* 771 *μνώοντ᾽ ὀλοοῖο φόβοιο. Δ* 172 *μνήσονται πατρίδος αἴης. I* 647

ὁππότ' ἐκείνων μνήσομαι. *T* 64 Ἀχαιοὺς δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω. *Ω* 613 ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατο. *Θ* 252. *Ξ* 441. *O* 380 μνήσαντο δὲ χάρμης. Forma iterativa *Δ* 366 μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς. *Π* 357 φόβοιο. *T* 148 νῦν δὲ μνησώμεδα ἀλκῆς. *Π* 357 φόβοιο μνήσαντο. *T* 148 νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης. *Ω* 601 νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου. *K* 509 νόστου δὲ μνῆσαι. *O* 375. *X* 84 τῶν μνῆσαι. *Z* 112. *Θ* 174. *Λ* 287. *O* 487. 734. *Π* 270. *P* 185 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς. His quatuor primis locis et extremo Hector Troianos, *O* 734 Aias Danaos et *Π* 270 Patroclus Myrmidones hoc versu alloquitur; semper hic versus orationem incipit, postquam in praecedente versu ii ad quos admonitio dirigitur nominatim appellati sunt. *H* 371. *Σ* 299 φυλακῆς μνήσασθε. *P* 671 νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο μνησάσθω. *N* 48 ἀλκῆς μνησαμένω. *E* 818 σῶν μέμνημαι ἐφετμέων. *Φ* 441 οὐ δέ νυ τῶν περ μέμνηαι. *Θ* 362 οὐ δέ τι τῶν περ μέμνηται. *T* 231 μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος. *Ω* 745 οὗ τέ κεν αἰεὶ μεμνήμην. *Ω* 129 μημνημένος οὔ τε τι σίτου οὔ τ' εὐνῆς. 216 οὔ τε φόβου μεμνημένον οὐ τ' ἀλεωρῆς. Res est obiectum in Odyssea octies decies. *υ* 138 κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο. *γ* 142 ἀνώγει Ἀχαιοὺς νόστου μιμνήσκησθαι. *κ* 472 μιμνήσκετο πατρίδος αἴης. *μ* 212 τῶν δὲ μνήσεσθαι οἴω. *τ* 581 τοῦ πότε (scil. δώματος) μεμνήσεσθαι οἴω. *π* 481 κοίτου δὲ μνήσαντο. *κ* 199 τοῖσιν μνησαμένοις ἔργων. *δ* 213 δόρπου μνησώμεδα. *υ* 246 ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός. *δ* 537 μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς. *η* 138 ὅτε μνησαίατο κοίτου. *δ* 353 βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων (ἀθετ). *δ* 592. *ϑ* 431 ἐμέθεν μεμνημένος. *κ* 464 αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι. Nonnunquam μιμνήσκομαι etiam cum accusativo construitur et tum significat in memoria tenere; praesertim autem hic casus cum perfecto μέμνημαι coniungitur. *Z* 222 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι. *I* 527 μέμνημαι τόδε ἔργον. *Ψ* 361 παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο, ὡς μεμνέῳτο δρόμους καὶ ἀληθείην ἀποείποι. Herodianus et plurimi genitivum singularis δρόμου habent; Aristarchus autem δρόμους quod in etymologo exstat prae-

tulit eumque secuti sunt Spitznerus et Baeumleinius; Bekkerus autem et Dindorfius et Faesius *δρόμον* quod mimine in sensum quadrat retinent. Nam Rochius (stud. Homerica. § 84, 11) recte ut mihi videtur iudicavit *μεμνῆσθαι δρόμον* modo de equis vel cursoribus dici posse non de eo qui singulos singulorum cursus inspiciat et in memoria teneat. ξ 168 *καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα.* ω 122 *μέμνημαι τάδε πάντα.* *Π* 597 *οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.* Semel cum praepositione *περὶ* coniungitur λ 192 *ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς μνησόμεθα.* Sine obiecto legitur participium quasi adverbii munere fungens *μεμνημένος* α 343. δ 151. *E* 263. *T* 153. pariter *μνωόμενος* δ 106. ο 400. *μνησάμενος* ε 6. μ 309. τ 118 et sic etiam invenitur *μνήσει* μ 309 et *μνήμων* φ 95. *λανθάνω.* Significat latere et cum accusativo personae construitur, media forma huius verbi significat oblivisci et cum genitivo coniungitur. Sed etiam activa forma genitivum sibi assumit et tum significat oblivisci facere. Significatu oblivisci facio et in Iliade et in Odyssea unum tantum exemplum exstat: *O* 60 *λελάθῃ δ' ὀδυνάων* scil. *αὐτόν.* η 220 *ἐκ δέ με πάντων ληθάνει.* Semel etiam activa forma *ἐκλανδάνω* cum duplice accusativo in modum verborum spoliandi constructum est. *B* 600 *Μοῦσαι χολωσάμεναι πηρὸς θέσαν,* (scil. *Θάμυριν*) *αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσιὴν ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν.* Obiectum personale habet et oblivisci notat in Iliade quinquies in Odyssea ter: *Δ* 127 *οὐ δὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο.* *E* 834 *τῶν δὲ λέλασται.* *K* 243 *'Οδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην.* *Π* 538 *λελασμένος εἷς ἐπικούρων.* *Ψ* 786 *ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ.* α 65 *'Οδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην.* β 23 *ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ λήθετο.* ξ 421 *οὐδὲ συβώτης λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων.* Res est obiectum in Iliade quindecies in Odyssea septies. Obiecta sunt: *θούριθος ἀλκῆς* *Λ* 313. *O* 322. *Π* 357. *ἀλκῆς* *N* 269. *μένεος ἀλκῆς τε* *X* 282. *Z* 265. *χάρμης* *M* 203. 393. *P* 759. *συνθεσιάων* *E* 319. *ἐφετμέων* *Α* 495. *ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς* μ 226. *βουλέων* *M* 235. *ἀπειλάων* *Π* 200. *ἄτης* *T* 136. *δόλου* *Ψ* 725. *νόστου* ι 97. 102. *πατρί-*

δος αἴης κ 236. χόλου λ 554. ἱπποσυνάων ω 40. Π 776. αὐτῶν (sc. μύθων) α 308. Plerumque hoc verbum cum negatione coniungitur. μέδομαι. Semper post primariam caesuram locum suum habet; construitur autem cum genitivo et solae res obiecta eius sunt: πολέμοιο Β 384. Ι 650. θούριδος ἀλκῆς Δ 418 Ε 718. νόστοιο λ 622. λ 110. μ 137. δόρποιο Σ 245. Ω 2. δείπνοιο τ 321. σίτου Ω 618. κοίτου β 358. γ 334. Accusativum regit si notat machinari aliquid; sic usurpatum nonnisi in Iliade invenitur κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην Δ 121. Θ 458. κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα Φ 19. ἐμπάζομαι, usitatum tantum modo in praesenti et imperfecto; decies in Odyssea semel tantum in Iliade legitur. Duobus locis α 271. 305. exceptis semper cum negatione coniungitur et locum suum habet quinquies post caesuram primariam et sexies post caesuram quarti pedis. Uno loco excepto hoc verbum semper cum genitivo coniungitur; cum genitivo personae uno tantum Odysseae loco τ 134 οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὐδ' ἱκετάων. Genitivum rei his locis apud se habet: α 271. 305. ρ 488. υ 275. 384 μύθων. α 415 = Π 50. β 201 θεοπροπίης. ι 553 ἱρῶν. Accusativum personae regit π 422 οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι. Bekkerus vv 422 et 423 ῥάπτεις; οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς μάρτυρος· οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥαπτέμεν ἀλλήλοισιν ex coniectura in unum versum contraxit: ῥάπτεις; οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥαπτέμεν ἀλλήλοισιν. ἀλέγω. Plerumque hoc verbum cuius praesens tantum usitatur cum negatione coniungitur. Si obiectum persona est, in genitivo ponitur, si res in accusativo; genitivus personae legitur Θ 483 οὔ σευ ἐγώ γε σκυζομένης ἀλέγω. ι 115 οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν. ι 275 οὐ Διὸς αἰγιόχοιο ἀλέγουσιν. υ 214 οὐ δέ τι παιδὸς ἀλέγουσιν. Accusativus rei exstat Π 388 θεῶν δ' ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες. ζ 268 νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσιν. Absolute positum est Ι 504. Λ 389. ρ 390. π 307. τ 154. ἀλεγίζω in praesenti et imperfecto tantum usitatur; cum genitivo personae construitur Α 160 τῶν οὔ τι μετατρέπῃ οὐδ' ἀλεγίζεις. Α 180 = Θ 477 σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω. Λ 80 τῶν μὲν ἄρ οὐκ ἀλέγιζε πα-

τήρ. (ἀθετ.) *M* 218 τῶν οὔ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω. uno loco *Λ* 80 excepto hoc verbum semper in clausula versus locum suum habet. *O* 106 absolute usurpatum est. ἀλεγύνειν procurare, in Odyssea tantum invenitur, obiectum suum semper in accusativo apud se habet. ὄθομαι curam habeo semper cum negatione coniungitur, obiectum in genitivo habet *A* 181 οὐδ ὄθομαι κοτέοντος. μετατρέπομαι. Nonnisi in Iliade invenitur et semper cum genitivo rei construitur: *A* 160 τῶν οὔ τι μετατρέπῃ. *I* 630 οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων. *M* 238 τῶν οὔ τι μετατρέπομαι. κήδομαι. Praesertim Iliadi proprium est et semper cum genitivo coniungitur. Tribus Odysseae locis exceptis persona obiectum est. *B* 27. 64 σεῦ κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει. *A* 56 κήδετο γὰρ Δαναῶν. *Z* 55 κήδεαι ἀνδρῶν. *H* 204 εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ. *Θ* 353 ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθα. *Λ* 665 Δαναῶν οὐ κήδεται. *Ω* 174 ὅς σεῦ μέγα κήδεται. *Ω* 422 κήδονται υἷος ἑῆος. *Ω* 750 οἵ δ' ἄρα σεῦ κήδονται. ξ 461 ἐπεί εὗ κήδετο λίην. ρ 397 ἦ μευ καλὰ πατὴρ ὣς κήδεαι υἷος. χ 358 ὅς τέ μευ αἰεὶ οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος. — ξ 4 ὅ οἱ βιότοιο μάλιστα κήδετο. τ 23. 161 οἴκου κήδεσθαι. Exstant etiam nonnulla exempla in quibus structura verbi κήδομαι a lege discedere videtur *A* 196 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε. *I* 342 τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται. γ 223 εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ. ξ 146 περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ, sed omnibus his locis accusativus ex verbo φιλέειν pendet et ad κήδομαι ex accusativo genitivus subintelligendus est, ut prorsus apparet ex *H* 204 εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ. In activa forma significat hoc verbum angere violare et accusativum sibi assumit; participium κηδόμενος passive usurpatur et semper in clausula versus locum suum habet. περικήδομαι. γ 219 Ὀδυσσῆος περικήδετο. ξ 517. ὅττι ῥά οἱ βιότοιο περικήδετο νόσφιν ἐόντος. οἱ est dativus commodi, ei curabat rem familiarem. ἀκηδέω aeque ac κήδομαι cum genitivo construitur: *Ξ* 427 τῶν δ' ἄλλων οὔ τίς εὑ ἀκήδησεν. *Ψ* 70 οὐ μήν μευ

ζώοντος ἀκήδεις ἀλλὰ θανόντος. *μέλω*, maximam partem quasi impersonale in tertia persona omnium temporum in usu est, ut notet curae est. Solum participium perfecti *μεμηλώς* curam habens cum genitivo construitur *E* 708 *μέγα πλούτοιο μεμηλώς*. *N* 297. 469 *μέγα πτολέμοιο μεμηλώς*. semper in clausula versus locum habet. *ἀμελέω*, semper cum genitivo construitur negatione adiuncta; nonnisi in Iliade legitur *Θ* 330 *Αἴας δ᾽ οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος*. *N* 419 *ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἀχνύμενός περ ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου*. *P* 697 *ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν*. *P* 9 *οὐδ᾽ ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐυμμελίης ἀμέλησεν Πατρόκλοιο πεσόντος*.

3) *Verba tangendi, prehendi, arripiendi.*

Verba huius generis accusativum et genitivum regere possunt eo solo discrimine ut si accusativus adiungitur, res tota fere, si genitivus adiungitur, rei pars significetur. Exstant nonnulla quae cum utroque casu coniunguntur, alia iterum cum solo accusativo, alia cum solo genitivo construuntur. *ψαύω*. Aut cum genitivo construitur aut absolute usurpatur. *Ψ* 690 *τοῦ μέν τε ψάνουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι οὐραῖαι*. 809 *ψαύσῃ δ᾽ ἐνδίνων*. *N* 182. *π* 216 *ψαῦον δ᾽ ἱππόκομοι κόρυδες λαμπροῖσι φάλοισι νευόντων*. compositum *ἐπιψαύω* semel tantum idque absolute usitatur *ϑ* 547. *δράσσομαι* Bis cum solo genitivo coniungitur *N* 393. *Π* 486 *κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης*. *ἅπτομαι* in Homericis carminibus cum eo tantum coniungitur quod re vera manu tangi vel comprehendi potest, dum apud posteriores scriptores etiam translate usurpatur ut exempli causa in formula *λόγων ἅψασθαι* sermonem occipere. Semper autem cum genitivo construitur, in Iliade undevicies et in Odyssea undecies Obiecta sunt: *γούνων* *A* 511. *O* 76. *Υ* 468. *Φ* 65. *Ω* 357. *ζ* 142. 169. *χ* 339. *νηῶν* *B* 152. 170. *νηὸς* *B* 171. 358. *O* 704. *γενείου* *K* 454. *τ* 473 *χειρῶν* *K* 377. *χειρὸς* *Ω* 508. *ποδῶν* *τ* 348. *ποδὸς* *τ* 344. *κεφαλῆς* *Ω* 712. *ὅπλων* *β* 423 *ο* 288. *ἵππων* *Ψ* 584. *ἡμιόνου* *Ψ* 666. *ζυγοῦ* *E* 799. *νεκυός* *Π* 577. *εἰανοῦ* *Π* 9. *χοί-*

νικος τ 28. *σίτου* δ 60. *βρώμης καὶ ποτῆτος* κ 379. Sexies sine casu ponitur Θ 67. Λ 85 Ο 319. Π 778. Ρ 631. ι 386. Uno tantum loco apud *ἅπτομαι* accusativus invenitur: Θ 338 sq. *ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἠὲ λέοντος ἅπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων, ἰσχία τε γλουτούς τε, ἑλισσόμενόν τε δοκεύει.* Ad haec Schol. A.: *τὸ ἡμιστίχιον ἢ τοῖς ἄνω συναπτέον, ἵν' ᾖ σχῆμα, ἅπτηται ἰσχία ἀντὶ τοῦ ἰσχίων ὡς „Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους"* (Ε 748) *ἢ τοῖς ἑξῆς προςδοτέον, ἵνα τὸ δοκεύει κοινὸν ᾖ.* Sed neque prius neque posterius probari potest. Faesius *ἰσχία τε γλουτούς τε* epexegitice ad *κατόπισθε* accedere putat. Doederleinius (Gloss. 1090) qui omnino hoc verbum cum accusativo coniungi posse exstimat ad *ἅπτηται* obiectum *τι* intelligi vult ita ut ad hunc accusativum accusativi *ἴσχια τε γλουτούς τε* pro explicatione accedant. Quae interpretationes quum non sufficiant, non possum quin Rochio assentiar, qui versum 340. spurium esse censet praesertim quum etiam indicativus *δοκεύει* eum suspectum reddat. δ 522 *κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα* accusativus non ut Doederleinius exstimat ad *ἁπόμενος* sed ad *κύνει* pertinet. Structura *ἅψασθαι τινά τινος* vel *τινός τι* in Homericis carminibus nondum invenitur, nam τ 473 *ἁψαμένη δὲ γενείου 'Οδυσσῆα προσέειπεν* accusativus pertinet ad *προσέειπεν*. *ἐφάπτομαι* semel tantum legitur ε 348 *ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο.* *καθάπτομαι* apud Homerum nonnisi translate usurpatur et semper cum accusativo construitur; significat appellare. Ponitur autem mox in bono sensu *καθάπτεσθαί τινα μαλακοῖς μειλιχίοις ἐπέεσσιν*, mox in malo sensu *καθάπτεσθαί τινα ἀντιβίοις χαλεποῖς ἐπέεσσιν.* *λάζομαι* capio et *μάρπτω* cum compositis cum accusativo tantum construuntur. *λαμβάνω.* Plerumque accusativum totius obiecti deinde etiam genitivum regit ut pars aliquis ex toto apprehensa aut contracta indicetur; saepius etiam uterque casus cum eo coniungitur ita ut pars quae prehenditur in accusativo totum autem cuius illa pars est in genitivo ponatur. Praeter aoristum nulla alia forma legitur.

Genitivus qui partem apprehensam indicat in Iliade sedecies in Odyssea decies invenitur; obiecta sunt: γούνων *Α* 407. 500. 557. *Φ* 68. κ 323. χ 310. 342. 365. [formulae λάβε γούνων et λαβὲ γούνων semper extremam versus sedem obtinent his locis] *Ζ* 45. *Υ* 464. ζ 142. κ 264. γενείου *Θ* 371. ποδός *Κ* 490. *Φ* 120. *Σ* 155. σ 101. πτέρυγος *Β* 316. κόρυθος *Γ* 369. ἑανοῦ *Γ* 385. πέτρης ε 428. φάρυγος τ 480 πρύμνηθεν *Ο* 716. κεφαλῆφιν *Π* 762. ἀλλήλων *Υ* 711. αὐτῆς sc. σχεδίης ε 225 [quo uno loco forma media ἐλλάβετο legitur.] Uterque casus cum hoc verbo coniunctum invenitur ita ut accusativo totum obiectum genitivo pars ex toto indicetur *Δ* 463 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφαίνωρ. Pars quae prehenditur in accusativo totum cuius pars est in genitivo ponitur hisce locis: *Ω* 478 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα. *Ζ* 233 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην. *Ω* 672 χεῖρα γέροντος ἔλλαβεν. *Σ* 71 κάρη λάβε παιδός ἑῆος. *Φ* 504. ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα θυγατέρος ἧς. αἱρέω. Praeter aor. II. act. alia forma non deprehenditur, construitur autem eodem modo ac λανβάνω. Cum solo genitivo in Iliade octies in Odyssea quater legitur. Obiecta sunt: χειρός *Α* 323. *Δ* 542. *Ε* 30. *Η* 108. *Λ* 646. 778. *Φ* 416. *Ω* 735. η 168. μ 33. ο 465 ρ 263. μέσσου δουρός *Γ* 78, *Η* 56. δουρός *Π* 405, ἕλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος. Kruegerus Dial. § 47, 12, 3 falso δουρός cum ἕλκε coniungere vult, sed potius cum ἑλών coniungendum est, traxit eum hasta quae in capite eius firmiter inhaesit prehensa super sellam. Cum utroque casu coniungitur *Α* 197 ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα. *Τ* 126 αὐτίκα δ' ἷλε Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο. Construitur etiam cum accusativo rei quem personae adiectae genitivus sequitur: *Ξ* 157. δεξιτερὴν ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος. *Ω* 361 χεῖρα γέροντος ἑλών. γ 37 ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα. 374 Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα. θ 106 Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα. η 252 τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης. *Θ* 319 ἵππων ἡνί' ἑλεῖν.. ἔχω. Cum solo genitivo rei construitur *Δ* 488 χειρὸς ἔχων. π 763 ἔχεν ποδός. Cum genitivo rei quem adiectae personae accusativus sequitur *Δ*

154 χειρὸς ἔχων Μενέλαον. Cum accusativo rei et genitivo personae legitur Σ 594 ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες. Etiam media forma usitatur significatu se tenere aliqua re adhaerere alicui ε 429 τῆς sc. πέτρης ἔχετο στενάχων. ι 435 χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο ἐχόμην. Ι 102 σέο δ' ἕξεται ὅττι κεν ἄρχῃ a te pendebit ad te pertinebit et tuum habebitur quodcunque in consilio praevaluerit. τάγω. Solum participium aor. II. activi cum reduplicatione usitatur Α 591 ποδὸς τεταγών. altero loco Ο 23 sine casu ponitur. Pari modo genitivus cum verbis agendi vel trahendi coniungitur. ἄγω. γ 439 βοῦν δ' ἀγέτην κεράων. ἕλκω. ποδὸς ἕλκεν Ν 383. Ρ 289. σ 10. ποδοῖιν Σ 537. ποδῶν π 276. ὑφέλκω, ποδοῖιν Ξ 477. ἐρύω traho; χ 493 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος. ρ 480 μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσιν ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρός. ἀνίστημι, similiter cum genitivo coniungitur quum participium ἑλών vel λαβών subintelligendum sit. Ω 515 γέροντα δὲ χειρὸς ἀνέστη. ξ 319 χειρὸς ἀναστήσας. δέω ligo Ψ 854 ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός. λίσσομαι. In modum verborum tangendi cum genitivo qui personam vel rem significat per quam aliquis precatur construitur quum participium verbi prehendi ut ἑλών λαβών ἁψάμενος subintelligendum sit. Saepius sic genitivus γούνων legitur Ι 451 ἡ δ' αἰὲν λισσέσκετο γούνων. χ 337 ἦ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα. His locis λίσσομαι γούνων praegnanter dictum est pro λίσσομαι ἑλὼν vel λαβὼν vel ἁψάμενος γούνων ut apparet ex locis ubi participium eius generis appositum est cf. Ζ 45. ζ 142. κ 264. Φ 71. Ω 356. porro β 68 λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος. χ 337. Aliis locis ad genitivum etiam praepositio πρός vel ὑπέρ accedit. Saepe etiam λίσσομαι ut omnino verba precandi λιτανεύω et γουνάζομαι cum solo accusativo construitur. λιτανεύω uno loco cum genitivo coniungitur κ 481 γούνων ἐλλιτάνευσα. absolute usurpatur Ψ 196. η 145. accusativum personae regit ter in Iliade Ι 581. Χ 414. Ω 356. γουνάζομαι simul cum genitivo rei et accusativo personae bis construitur

X 345 *μή με, κύον, γούνων γουνάζεο μηδὲ τοκήων.* *λ* 66 *νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι οὐ παρεόντων.* ad genitivum praepositio *ὑπέρ* accedit *O* 665. *πρός ν* 324. cum solo personae accusativo coniungitur *A* 427. *γουνοῦμαι* aut absolute usurpatur aut accusativum regit. *πειράω* et *πειράομαι* semper cum genitivo vel personae vel rei construitur. Saepius ad genitivum dativus instrumenti accedit. Genitivus personae in Iliade decies in Odyssea septies legitur: *I* 345 *μή τι μευ πειράτω εὖ εἰδότος.* K 444 *καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο.* *T* 70. *Υ* 352 *Τρώων πειρήσομαι.* *T* 384 *πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσιν.* *Υ* 349 *οὔ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι ἔσσεται.* *Φ* 580 *πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.* *Ψ* 804 *ἀλλήλων πειρηθῆναι.* *Ω* 390. 433 *πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ.* — *θ* 23 *ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.* *ι* 174 *τῶν δ' ἀνδρῶν πειρήσομαι.* *ν* 336 *σῆς ἀλόχου πειρήσεαι.* *π* 305 *καί κέ τεο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθῆναι.* *τ* 215 *νῦν μὲν δή σευ, ξεῖνέ γ', ὀίω πειρήσεσθαι.* *ψ* 181 *πόσιος πειρωμένη.* *ω* 216 *πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο.* Genitivus rei in Iliade sexies in Odyssea quater decies legitur. *M* 301 *μήλων πειρήσοντα.* *O* 359 *σθένεος πειρώμενος.* *Ψ* 432 *ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης.* *Ψ* 707. 753. 831 *οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.* *ζ* 134 *μήλων πειρήσοντα.* *θ* 100. 145. 184 *ἀέθλων.* *σ* 369 *ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου.* *φ* 113. 135. 159. 171. 180. 268 *τόξου.* *φ* 410 *πειρήσατο νευρῆς.* *φ* 418. *τῶν* sc. *οἰστῶν πειρήσεσθαι.* *φ* 282 *χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι.* Eorum opinio qui hoc verbum etiam cum dativo et accusativo construi posse existimant [cf. Bernhardyi synt. Graec. p. 148] non recta mihi videtur esse. *Φ* 225 *Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι ἀντιβίην, ἤ κεν δαμάσσεται ἤ κεν ἐγὼ τόν.* Eusthatius *Ἕκτορι* antiptosin esse pro *Ἕκτορος* censet, sed potius dativus *Ἕκτορι* pendet ex *ἀντιβίην* (cf. *A* 276, *E* 220) et duplex quaestio quae sequitur obiectum est verbi *πειρηθῆναι.* Neque vero accusativus cum verbo *πειρᾶν* coniungitur, nam *B* 193 *νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν* accusativus solum ad verbum *ἴψεται* pertinet. *Σ* 600 *τρόχον κεραμεὺς πειρήσεται αἴ κε θέῃσιν.* *τρόχον* est subiectum ex sententia secundaria anticipatum.

In Odyssea tantum apud *πειράομαι* accusativus relationis invenitur: *ϑ* 23 *ἀέϑλους, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος (ἀϑετεῖται ὑπὸ Ζηνοδότου)* *δ* 119. *ω* 238 *μερμήριξε ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιτο.* Ante Wolfium legebatur *μυϑήσατο*, praeterea alia lectio exstabat (Schol *P*) *ἕκαστά τ' ἐπειρήσαιτο ἀντὶ τοῦ ἐπερωτήσειεν. πειράζω* cum genitivo coniunctum nonnisi in Odyssea legitur *π* 319 *ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε κατὰ σταϑμοὺς ἐϑέλοιμι ἡμέας πειράζειν.* *ψ* 114 *πειράζειν ἐμέϑεν.* Semel absolute usurpatum est *ι* 281 *ὣς φάτο πειράζων. πειρητίζω* praesens tantum et imperfectum in usu est. Uno loco excepto genitivum regit et exstremum versus locum obtinet. Genitivus personae semel in Iliade ter in Odyssea legitur: *H* 235 *μή τι μευ ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε.* *ξ* 459. *ϱ* 304 *συβώτεω πειρητίζων.* *π* 313 *ἑκάστου πειρητίζων.* Genitivus rei in Odyssea tantum invenitur *φ* 124. 149 *καὶ τόξου πειρήτιζεν.* *χ* 237 *σϑένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν.* Semel in Iliade cum accusativo deprehenditur *M* 47 *ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων.*

4) *Verba separandi, amovendi, abeundi, solvendi, liberandi.*

Haec verba quae notionem verborum tangendi notioni oppositam habent plerumque cum genitivo construuntur.

χάζομαι cum genitivo rei vel personae a qua quis recedit coniungitur. *Δ* 504. *M* 262 *οὐ χάζοντο κελεύϑου.* *Δ* 539 *μίνυνϑα δὲ χάζετο δουρός.* *M* 171 *οὐκ ἐϑέλουσι πυλάων χάσσασϑαι.* *O* 426 *μὴ δή πω χάζεσϑε μάχης.* *Π* 736 *οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός.* *P* 357 *ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσϑαι.* *N* 193 *ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω νεκρῶν ἀμφοτέρων.* Saepius ad genitivum praeterea praepositio accedit *Π* 122 *χάζετο δ' ἐκ βελέων.* *N* 153 *χάσσανται ὑπ' ἔγχεος.* Saepe etiam absolute usurpatur. Si autem exprimatur quo quis recedat, praepositio *εἰς* cum accusativo ponitur ut in versu octies repetito: *ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔϑνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων* *Γ* 32. *Δ* 585. *Ξ* 408. *N* 165. 533. 566. 648. *Π* 817. *ἀναχάζομαι* nunquam cum solo genitivo construitur. *ἀποχάζομαι* non plus semel legitur idque cum solo genitivo

λ 95 ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου. χωρέω. Ter cum solo genitivo invenitur *M* 406 χώρησεν δ' ἄρα τύτθον ἐπάλξιος. *O* 655 νεῶν ἐχώρησαν. *Π* 629 νεκροῦ χωρήσουσιν. cum praepositione ἀπό *N* 724. *Σ* 244. Bis etiam cum dativo personae cui aliquis cedit construitur: *N* 324. οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι χωρήσειεν. *P* 101 ὅς κε ἴδηται Ἕκτορι χωρήσαντά με. εἴκω. regit genitivum loci a quo ceditur et dativum personae vel rei cui ceditur. *E* 348 εἶκε Διὸς θύγατερ πολέμου καὶ δηιότητος. σ 10 εἶκε γέρον προθύρου. Simul cum utroque casu legitur χ 91 εἴ πώς οἱ εἴξειε θυράων. *Δ* 509 μὴ εἴκετε χάρμης Ἀργείοις. Eodem modo compositum ὑποείκω construitur: *Δ* 204 ὑπόεικε μάχης. *Π* 305 νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ. π 42 τῷ δ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν. ἐρωέω recedo. Cum genitivo rei legitur *Ξ* 101 ἐρωήσουσι δὲ χάρμης. *P* 422 μή πώ τις ἐρωείτω πολέμοιο. *N* 776. *T* 170 ἐρωῆσαι πολέμοιο. Semel media forma notione activa cum praepositione coniunctum invenitur *N* 57 τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν. Absolute usurpatur *B* 179. *X* 185. *Ψ* 433. μ 75. ἀπερωέω semel tantum invenitur *Π* 723 στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας. Verba ἀλεείνω ἀλέομαι ἀλεύομαι ἀλύσκω cum compositis nonnisi cum accusativo construuntur. νοσφίζομαι. Non plus semel genitivum regit *Ψ* 98 τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, dum aliis locis cum accusativo construitur δ 263. τ 338. 579. φ 77. 104. Absolute usurpatur significatione non curare *B* 81. *Ω* 22.

Verba arcendi cum accusativo personae vel rei quae arcetur cum dativo personae vel rei cui arcetur et cum genitivo personae vel rei a qua aliquid arcetur construuntur. ἀμύνω. Cum solo genitivo ter in Iliade legitur *N* 110 ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν νηῶν ὠκυπόρων. *Π* 525 ὁ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει. *Σ* 101 Πατρόκλου ἐπάμυνον. ad genitivum praepositio περί accedit *P* 183 ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο. Cum accusativo et genitivo legitur ter *Δ* 11 καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει. *M* 402 κῆρας ἄμυνεν παιδὸς ἑοῦ. *Π* 731 Τρῶας ἄμυνε νεῶν. Media forma ter cum genitivo coniungitur *M* 155 ἀμυνόμενοι σφῶν

τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων νηῶν τ' ὠκυπόρων. 179 *νηῶν ἠμύνοντο* (vv. 175 — 181 *ἀθετ.*) praepositio *περὶ* accedit *M* 142. 227. 170. 243. *O* 496. *Ω* 500 *Σ* 173. *ἀρκέω* non plus semel cum accusativo et genitivo legitur *O* 534. *ἀλέξω* cum accusativo et genitivo legitur *Φ* 539 *Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.* *X* 348 *ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι.* *Ω* 371 *ἄλλον σεῦ ἀπαλεξήσαιμι.* *κ* 288 *ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκῃσιν κακὸν ἦμαρ.* *ρ* 364 *οὐδ' ὧς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.* *ἐρύομαι* cum accusativo et genitivo invenitur *E* 456 *ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο.* *P* 161 *καί μιν ἐρυσαίμεδα χάρμης.* *ἐρύκω* semel cum accusativo et genitivo *Σ* 126 *μηδέ μ' ἔρυκε μάχης.* *ἔργω*, cum accusativo et genitivo *E* 131 *ὡς ὅτε μήτηρ παιδὸς ἐέργῃ μυῖαν.* passiva forma legitur *P* 571 *ἢ καὶ ἐεργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο.* *N* 525 *θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.* *τρέπω* cum genitivo *Y* 439 *καὶ τό γ' (ἔγχος) Ἀθήνη πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπεν.* *τρέπομαι* cum genitivo *Σ* 138 *ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἷος ἑοῖο.* *ἀποτρέπω* cum accusativo et genitivo legitur *Y* 256. *M* 249. *ἀποτροπάομαι* cum genitivo *Σ* 585. *φ* 112. Secundum hanc analogiam etiam *χέομαι* cum genitivo construitur *η* 143 *αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.* *ἀποστυφελίζω* repello cum genitivo legitur *Σ* 158. *φεύγω* nonnisi accusativum sibi assumit; solum participium perfecti et accusativum et genitivum regere potest. Uno loco cum genitivo construitur *α* 18 *οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων* dum tribus aliis locis ubi invenitur cum accusativo coniungitur *E* 488. *X* 219. *ι* 455. Cum accusativo personae et genitivo rei ter in Odyssea usurpatum est: *ε* 397. *ν* 321. *π* 364 *τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.* *ὑπολύω* *A* 401 *ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπολύσαο δεσμῶν.* *καταλωφάω* liberor, cum genitivo rei *ι* 460 *κὰδ δέ κ' ἐμὸν κῆρ λωφήσειε κακῶν.* *γυμνόω*, semel cum genitivo rei *χ* 1 *γυμνώθη ῥακέων.* *χηρεύω* cum genitivo legitur *ι* 124 *(νῆσος) ἀνδρῶν χηρεύει.* *ὠθέω* detrudo, semel cum genitivo rei *M* 4 20 *Λυκίους ἐδύναντο τείχεος ἂψ ὤσασθαι.* Etiam *βάλλω* sic bis usurpatum invenitur *M* 388. *Π* 512 *ἰῷ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο.* *βλάπτω*, semel cum genitivo usur-

patum invenitur *α* 195 *τὸν θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου. δέω* eadem ratione bis construitur *δ* 380. 469 *ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου. δέχομαι.* Saepius cum genitivo personae construitur a qua aliquid accipitur *Α* 596 *παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον. Ξ* 203 *οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον δεξάμενοι Ῥείης. Ω* 305 *νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο.* Si cum dativo construitur ut *Β* 186. *Ρ* 207. *Ο* 87. *ο* 282. *σ* 20, significat demere alicui aliquid. *ἔχω.* Si significat cohibeo aliquem ab aliqua re, cum accusativo eius qui cohibetur et genitivo eius a quo cohibetur coniunctum invenitur. *Β* 275 *ὃς τὸν λωβητῆρα ἔσχ' ἀγοράων. Ν* 687 *σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον. Ρ* 181 *ἤ τινὰ καὶ Δαναῶν ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα σχήσω. Ζ* 96. 277 *Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς. δ* 758 *σχέθε ὄσσε γόοιο. τ* 572. *ἥ μ' Ὀδυσῆος οἴκου ἀποσχήσει.* sic etiam forma secundaria *ἴσχω* construitur *Ε* 31 *(χείμαρρον) οὔ τ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων.* 266 *ἐπίσχετο θυμὸν ἐνιπῆς.* media forma *ἔχομαι* si significat desisto abstineo, cum genitivo construitur. *Β* 98 *εἴ ποτ' αὐτῆς σχοίατο. Γ* 84 *οἱ δ' ἔσχοντο μάχης. Ι* 655 *Ν* 747 *μάχης σχήσεσθαι οἴω. Ν* 630 *ἀλλά ποθι σχήσεσθε Ἄρηος. Ξ* 129 *αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηιότητος. Ρ* 503 *μένεος σχήσεσθαι οἴω. δ* 422 *σχέσθαι τε βίης. ω* 57 *οἱ δ' ἔσχοντο φόβου. σ* 347. *τ* 285 *λώβης ἴσχεσθαι. ω* 323 *ἴσχεο δὴ κλαυθμοῖο γόοιό τε. ω* 531 *ἴσχεσθε πτολέμου. ἀπέχομαι* uno loco excepto cum genitivo tantum coniungitur. Obiecta sunt *πολέμου Θ* 35. 466. *Ξ* 78. *Π* 41 *Σ* 199. *δηιότητος Μ* 248. *εὐνῆς καὶ φιλότητος Ξ* 207. 306. *βοῶν μ* 321. 328. *τρόφου τ* 489. Semel cum accusativo et genitivo construitur *χ* 316 *ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι. μεθίημι.* Si transitive usitatur, accusativum sibi assumit; uno tantum loco cum accusativo et genitivo construitur et significat levare aliquid aliqua re *Ρ* 539 *κῆρ ἄχεος μεθέηκα.* Si intransitive usitatur, saepe sine casu ponitur (*Κ* 121. *δ* 372. *π* 377) semel cum participio (*Ω* 48) et etiam cum infinitivo (*Ν* 234. *Ψ* 434). Plerumque autem cum genitivo rei vel personae coniungitur.

Genitivus rei undecies in Iliade in Odyssea semel legitur: *θούριδος ἀλκῆς* Δ 234. Μ 409. Ν 119. *πολέμοιο* Δ 240. 351. Ζ 330. Ν 97. 114. 118. *μάχης* Μ 268. *χαλεποῖο χόλοιο* φ 377 (cf. α 78. Α 283) *βίης* Φ 177. sic enim recte Spitznerus genitivum pro vulgata *βίῃ* ex Odyssea φ 126 recepit quum apud Homerum dativus verbi iuncturae non consentaneus sit et Odysseae versus aperte poscat ut genitivus ponatur. (cf. Spitznerum ad. h. l.) Genitivus personae non plus semel invenitur Λ 841 *ἀλλ' οὐδ' ὧς σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.*

Huc etiam pertinet *φείδομαι.* cum genitivo personae vel rei construitur et in Iliade septies in Odyssea ter legitur. Obiectum persona est: *εἴ πώς εὐ πεφίδοιτο* Υ 464. *πεφίδεσθαι Τρώων* Φ 101. *ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός* Ω 158. 187. *οὐδ' ἂν ἐγὼ πεφιδοίμην οὔτε σεῦ οὐθ' ἑτάρων* ι 277. *φείδεο δ' ἡμέων* π 185. *φείδεο λαῶν σῶν* χ 54. Obiectum res est: *ἵππων φειδόμενος* Ε 202. *Ἰλίου πεφιδήσεται* Ο 215. *οὐδέ νυ τοῦπερ* (sc. *δέπαος*) *φείσατο* Ω 236. *λήγω* si intransitive ponitur, significat desino ab aliqua re et construitur cum genitivo rei vel cum participio, vel absolute ponitur. Si transitive ponitur, significat desinere cessare facio aliquid et coniungitur cum accusativo ad quem uno loco etiam genitivus accedit. Genitivus rei in Iliade octies semel in Odyssea legitur *ἔριδος* Α 210. 319. Φ 359. Ι 257. *χόλοιο* Α 224. *χοροῖο* Γ 394. *φόνοιο* Ζ 107. *πόνου* Κ 164. *ἀπατάων μύθων τε κλοπίων* ν 294. Sine casu ponitur Ι 97. Τ 423. Φ 248. Cum participio invenitur *ἀείδων* Ι 191. θ 87. *ἐναρίξων* Φ 224. Cum solo accusativo significatione cessare facio invenitur Ν 424. Φ 305. ad accusativum etiam genitivus accedit qui rem notat a qua cessare facio φ 63 *χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο.* Compositum *ἀπολήγω* cum genitivo rei construitur: *μάχης* Η 263. *μάχης ἠδὲ πτολέμοιο* Λ 255. *ἀπατάων* Ο 31. *ἀλκῆς* Φ 578. *ἐδωδῆς* Ω 475. *πόμπης* ν 151. *εἰρεσίης* μ 225. cum participio ponitur *δηιόων* Ρ 565. *ἐξερέουσα* τ 166. Sine casu legitur Ζ 149. Ν 230. Υ 99. *μεταλήγω* cum solo genitivo construitur et in Iliade tantum invenitur *χόλοιο* Ι 157.

261. 299. *παύω*. Cum solo accusativo construitur et primum de personis usurpatur ut exempli causa *Φ* 214 *ἄγριον ἄνδρα*, deinde saepius de rebus ut *χόλον μένος μάχην πόλεμον νεῖκος ῥόον ὀδύνας τόξον* alia. Sed etiam cum accusativo personae quam quis desinere facit et genitivo rei a qua desinitur coniunctum legitur. *B* 95 *Θάμυριν παῦσαν ἀοιδῆς*. *E* 909 *ἀνδροκτασιάων*. *M* 389. *P* 602 *χάρμης*. *O* 15 *μάχης*. *O* 250. *P* 81 *θούριδος ἀλκῆς*. *Φ* 137. 249 *πόνοιο*. *Φ* 294 *πολέμοιο* ο 342 *ἄλης καὶ οἰζύος αἰνῆς*. ψ 298 *ὀρχηθμοῖο*. ω 467 *ἀφροσυνάων*. ε 492 *καμάτοιο*. δ 801 *κλαυθμοῖο γόοιό τε*. δ 659. *ἀέθλων* Cum solo genitivo significatione finem facere alicuius rei bis legitur *Δ* 191 *φάρμαχ' ἅ κεν πάυσησι . . . ὀδονάων*. δ 35 *αἴ κε Ζεὺς παύσῃ οἰζύος*. Media forma *παύομαι* aut absolute ponitur aut cum genitivo rei construitur; absolute usurpatum et de personis et de rebus dicitur cf. *Ξ* 260. *Θ* 295. *Ω* 17. *Φ* 373. *Λ* 267. *Ψ* 228. *O* 242. π 405. ν 110. ρ 359. μ 168. ε 391. ε 384. Genitivus rei a qua aliquis desinit in Iliade undevicies in Odyssea tredecies invenitur: *πολέμοιο Γ* 112. 150. *H* 376. 395. *O* 58 (*ἀθετ*) *Φ* 432. *Σ* 125. ω 42. *μάχης Σ* 248. *T* 46. *Φ* 467. *Υ* 43. *μάχης ἠδὲ πτολέμοιο O* 160. 176. *μάχης καὶ δηιότητος H* 290. *φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιίου πολέμοιο Σ* 242. *πόνου Λ* 467. *B* 430. *H* 319. π 478. ω 384. *κλαγγῆς B* 100. *ἔργων* δ 683. *μνηστύος* β 198. *πόμπης* ν 180. *γόοιο* ϑ 540. τ 280. *κλαυθμῶν τε στυγεροῖο γόοιό τε* ρ 7. φ 228. *ἀφροσυνάων* π 278. *δόρποιο* τ 402. *οἰζύος ἠδ' ὀδυνάων* δ 812. Actio vel status qui desinit participio exprimitur ubi nos infinitivo uti solemus cf. *X* 502. Eodem modo etiam activum *παύω* semel cum participio coniunctum est *Λ* 506 *παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα* et semel cum infinitivo ut notetur aliquem in aliquid faciendo non modo interrumpi sed etiam omnino facultate faciendi privari *Λ* 442 *ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι*. *ἀποπαύω* eadem ratione ac simplex construitur; cum solo accusativo *T* 119. ψ 340. cum accusativo personae et genitivo rei *Λ* 323 *πολέμου*. *P* 550 *ἔργων*. *X* 457 *ἀγηνορίης*. cum infinitivo μ 126.

σ 114. Media forma ἀποπαύομαι cum genitivo invenitur: πολέμου Λ 422. Θ 473. μάχης Π 721. ἀοιδῆς α 340. ἀναπαύω non plus semel legitur in Iliade cum accusativo personae et genitivo rei Ρ 550 ἔργων ἀνθρώπους ἀνέπαυσαν. ἄρχω significat praecedo in aliqua actione, prius quam alii sive ex aliis primus aliquid facio i e. incipio, cum genitivo construitur: τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε Χ 167. Ω 103. α 28. Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ Β 433, γ 68. 417. 474. Καλύψω δῖα θεάων ε 202. θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη Σ 420. η 47. ν 374. συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν ρ 284. περίφρων Πηνελόπεια ρ 100. τ 103. 508. μέγας Τελαμώνιος Αἴας Ρ 628. Ποσειδάων ἐνοσίχθων ψ 287. Η 445. Πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν Κ 224. πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς ω 480. ἦρχον ἐγὼ μύθοιο Λ 781. μάχης Υ 118. μάχης ἠδὲ πτολέμοιο Η 232. πολέμοιο Λ 335. Υ 154. ἦρχε φόβοιο. Ρ 597. ἦρχε γόοιο Ω 723. ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης Ο 95. incipe diis convivium, i. e. praecede ut dii exemplum tuum sequentes in convivio (quod adventu Junonis interruptum erat) iterum recumbant. ἦρχε ὁδοῖο ε 237 ire incepit, i. e. praecedit; alio autem loco accusativus invenitur ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν ἥν περ οἱ ἄλλοι Φαιήκων οἱ ἄριστοι, qui accusativus spatium viae significat. Plerumque praeterea etiam dativus accedit qui semper est dativus personae et dativus commodi habendus. Sic maxime τοῖσι invenitur ut in viginti primis quae attuli exemplis. Omnino τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε quasi formula saepe repetitur et etiam tum usurpatur quum duo tantum homines inter se colloquuntur sicut η 47. 202. ν 347. ρ 184. τ 103. 508. Ε 420. Ρ 628. Φ 287. In talibus locis dativus pluralis ad ambos qui colloquuntur referendus est, ad eum qui verba facit et ad eum ad quem spectat oratio. Coniungitur etiam cum hoc verbo infinitivus et participium eo discrimine ut infinitivus usurpetur si initium status alicuius quasi breve momentum indicetur, participium autem si initium status indicetur progressu et exitu eius respecto. Apud Homerum constructio cum infinitivo praevalet dum con-

structio cum participio rarissime invenitur. Media forma *ἄρχομαι* notat incipio et ponitur ut indicetur aliquem antea nihil fecisse sive postea nihil amplius facturum esse (cf. Doederl Gloss. 810) respectu non habito utrum alii quid faciant an non. *τοῖσι Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων κ* 367. *ο* 502. *τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων η* 233. *λ* 335. *τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων. ο* 166. *τοῖσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς ζ* 101. Nonnunquam genitivus punctum significat a quo aliquis incipit, dum aliis locis praepositiones *ἐκ* et *ἀπό* usurpantur *I* 07 *σέο δ' ἄρξομαι. φ* 142 *ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει.* Semel etiam de sacro quodam initio vel de consecratione usurpatur, quae significatio maxime cernitur in compositis *ἀπάρχομαι* et *κατάρχομαι. ξ* 428 *πάντων ἀρχόμενος μελέων* ex omnibus membris et partibus mactati desecabat primitias parvas deo incendendas. Cum infinitivo legitur *H* 324. *I* 93 *ὑφαινέμεν ἤρχετο μῆτιν. ἐξάρχω.* Uno loco excepto semper cum genitivo construitur *ἐξῆρχε γόοιο Σ* 51. 316 *X* 430. *Ψ* 17. *Ω* 757. 761. *μολπῆς ἐξάρχοντος Σ* 606 *δ* 19. *ἐξήρχετο βουλῆς μ* 339. cum accusativo non plus semel *B* 273 *βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθάς. ἀπάρχομαι* et *κατάρχομαι* voces rituales aut absolute usurpantur aut accusativum regunt. *ἐπάρχομαι* semper de libatione dicitur neque legitur nisi dativo *ἐπέεσσιν* addito. *ἀναπνέω.* Aut absolute usurpatur aut cum genitivo constuitur ut *O* 235. *T* 227 *πόνοιο. Λ* 382 *κακότητος. κήδω* privo. In usu est aor II. *κέκαδον* et futurum *κεκαδήσω.* Construitur cum accusativo personae quae privatur et genitivo rei qua privatur. *Λ* 334 *τοὺς θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδών. φ* 153. 170 *πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει θυμοῦ καὶ ψυχῆς ἀμέρδω* privo. Cum accusativo personae et genitivo rei construitur *θ* 64 *τὸν ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσεν.* passivum legitur *φ* 290 *οὐ δέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι. χ* 58 *αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς. ἀλαόω* privo, bis cum accusativo personae et genitivo rei legitur *ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν α* 69. *ι* 516. *ἀτέμβομαι*, cum genitivo construitur et in praesente tan-

tum usurpatur: *ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης Λ* 705. *(ἀθετ) ι* 42. 549. *ἀτέμβονται νεότητος Ψ* 445. *ἀτεμβόμενός γε σιδήρου Ψ* 834. *στερέω* semel legitur cum accusativo personae et genitivo rei *ν* 262 *οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης. ἀπαυράω.* Usitatum tantummodo in tribus hisce formis imperf. *ἀπηύρων*, partic. aor I *ἀπούρας*, futur. act. *ἀπουρήσουσιν*. Absolute usurpatur sive duplicem accusativum regit; pro accusativo personae etiam nonnullis locis dativus personae legitur. Genitivus autem nunquam apud hoc verbum in usu est nam exempla genitivi quae afferuntur non sunt consentanea. *Α* 430 *τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων* et *δ* 646 *ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα* genitivus *ἀέκοντος* non pendet ex verbo sed potius genitivus absolutus est. *Τ* 89 *Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων. σ* 273 *στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει οὐλομένης ἐμέθεν τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα* genitivus *Ἀχιλλῆος* ex *γέρας* ut *τῆς* ex *ὄλβον* pendet. *αἴνυμαι*, nonnisi in praes. et imperf. usitatum semper accusativum sibi assumit duobus Odysseae locis exceptis ubi cum genitivo qui est partitivus construitur *ι* 225. 232 *τυρῶν αἰνύμενος. ἀποαίνυμαι* plerumque cum accusativo rei construitur; semel genitivus personae cui aliquid sumitur accedit *ρ* 322 *ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρυόπα Ζεὺς ἀνέρος. ἀφαιρέομαι* Saepenumero praepositio in thesi posita est ita ut genitivus qui saepius invenitur etiam ex praepositione pendere possit. Cum genitivo personae sive rei et accusativo rei legitur: *Ε* 673 *ἤ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο. Κ* 506 *ἤ ἔτι τῶν πλεόνων Θρῄκων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο. χ* 462 *ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην τάων. χ* 219 *ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ. Ε* 622. *Ν* 510. *Π* 560 *τεύχεα καλὰ ὤμοιϊν ἀφελέσθαι. Ο* 125 *τοῦ δ' ἀπὸ κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο καὶ σάκος ὤμων. Τ* 412 *ἀπ' ὤμοιϊν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο. Π* 633 *ἀπ' ὤμοιϊν Σαρπήδονος ἔντε' ἕλοντο. Η* 122 *τοῦ ἀπὸ ὤμων τεύχε' ἕλοντο. ζ* 90 *ἀπ' ἀπήνης εἵματα χερσὶν ἕλοντο.* Solus genitivus personae exstat *Ι* 335 *ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν εἵλετο. μ* 64 *ἀλλά τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη* scil. *τινά* qui genitivus est partitivus.

Praeterea cum solo accusativo rei vel personae construitur sive cum duplice accusativo (in Iliade tantum) sive cum dativo personae et accusativo rei. ἐξαιρέομαι plerumque cum accusativo et genitivo construitur *I* 377 ἐκ γάρ εὖ φρένας εἵλετο. *T* 137 μεῦ φρένας ἐξέλετο. *Σ* 311 ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο. *Φ* 112 ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται. *Ω* 754 σεῦ δ᾽ ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχήν. χ 388 τῶν ἐξείλετο θυμόν. χ 443. πασέων ψυχὰς ἐξαφέλεσθε. *X* 68 ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται. λ 201 μελέων ἐξείλετο θυμόν. ζ 140. ἐκ δέος εἵλετο γυίων. κ 363 ἐκ κάματον εἵλετο γυίων. *Λ* 550. *P* 659 βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι.

5) *Verba dirigendi, attingendi, appetendi, adipiscendi.*

Τιτύσκομαι in praesenti tantum et imperfecto usitatum cum genitivo scopi construitur: τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν *Λ* 350. αὐτοῖο τιτύσκετο *N* 159. 370. *Φ* 582. τιτυσκομένων καθ᾽ ὅμιλον ἀλλήλων *N* 498. cf. *Z* 3. adverbium ἄντα apud se habet φ 48. 421. χ 266. ω 181. absolute ponitur χ 118. τοξάζομαι proprium est Odysseae et cum genitivo personae in quam aliquis iaculatur coniungitur: καὶ τοξαζοίατο φωτῶν θ 218. κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι χ 27. saepius absolute ponitur. τοξεύω semel invenitur *Ψ* 855 ἧς ἄρ᾽ (sc. πελείας) ἀνώγει τοξεύειν. ὀϊστεύω semel cum genitivo scopi construitur *Δ* 100 ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο. aliis locis Homerus participium οἰστεύσας cum verbo βάλλειν coniungit ex quo tum accusativus pendet. ἀκοντίζω cum genitivo personae non nisi in Iliade construitur dum alias aut absolute ponitur aut sine casu personae cum solo dotivo instrumenti aut cum praepositione εἰς et ἐπί. τοῦ δ᾽ ἀκόντισεν *Δ* 490. *Θ* 118. *N* 516. *Ξ* 461. ἤ τεν ἀκοντίσσαι *N* 559. ὁρμηθέντος ἀκόντισεν *N* 183. ἀκόντισεν Ἰδομενῆος *N* 502. *P* 608. Αἴαντος ἀκόντισεν *Ξ* 402. *O* 429. *P* 304. Αὐτομέδοντος ἀκόντισεν *P* 525. ὀρέγομαι bis cum genitivo personae legitur *Z* 466 οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ. *N* 190. Αἴας δ᾽ ὁρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ. Saepius intransitive ponitur. Ter cum accusativo coniungitur et significat iacere ferire *Π* 313.

321. *Ψ* 805. *ὁρμάω* cum genitivo personae *Τρώων ὁρμήσειε Δ* 335. Media forma et aoristus I passivi notione medii eodem modo cum genitivo directionis construitur: *ὡρμήθη δ' Ἀκάμαντος Ξ* 488. *Πηλείδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος Φ* 595. Sensu vere passivo aoristus I legitur *ϑ* 499 *ὁρμηθεὶς θεοῦ* a deo actus. *ἰθύνω* recta feror, cum genitivo scopi legitur *O* 693 *Ἕκτωρ ἴθυσε νεός. ἰθύνομαι* dirigo cum genitivo invenitur *Z* 3 *ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα. εἶμι.* Huius verbi aoristus medii *ἐείσατο* semel cum genitivo scopi coniungitur *χ* 89 *Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο καδαλίμοιο* cf. *O* 415. *ἵημι* non plus semel cum genitivo legitur *N* 650 *Μηριόνης δ' ἀπίοντος ἵει χαλκήρε' ὀϊστόν.* Media forma *ἵεμαι* cum genitivo invenitur *κ* 529 *ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων.* Etiam translate usitatur et significat cupio. Sic saepe cum infinitivo construitur; saepius etiam maximeque participium *ἱέμενος* cum genitivo rei coniungitur *Λ* 168 *ἱέμενοι πόλιος. Ψ* 371 767 *νίκης ἱεμένων. ἁμαρτάνω.* Partim absolute ponitur partim cum genitivo personae sive rei construitur. *σεῦ ἀφαμαρτούσῃ Z* 411. *τοῦ μὲν ἀφάμαρτεν Θ* 119. 302. *Φ* 71. *ἡμάρτανε φωτός K* 372. *τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν O* 521. *ἤμβροτον ἀλλήλων Π* 336. *αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτεν Π* 466. *ὄρνιθος ἁμαρτών Ψ* 857. 865 *τοῦ μὲν ἅμαρτεν Δ* 491. *O* 430 *ἀμφιπόλου μὲν ἅρμαρτεν ζ* 116. *πελεκέων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων φ* 421. *οὐδέ τι του σκόπου ἤμβροτον. φ* 425. Deinde etiam translate usurpatum cum genitivo legitur. *λ* 511 *οὐχ ἡμάρτανε μύθων* non aberravit a verbis dicendis i. e. recte dicebat dicenda. *η* 292 *ἡ δ' οὔτε νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ* non segrevavit se a bono animi sensu. Significat etiam aberrare ab eo quod aliquis possidet i. e. privari aliqua re *ι* 512 *χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς. Ω* 68 *ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων* non se deiunxit a gratis donis. deinde etiam omnino significat peccare et tum aut absolute ponitur ut *I* 501. *ν* 214. *φ* 155. aut accusativum pronominis neutrius apud se habet *χ* 154 *αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον,* qui accusativus est relationis. *ἀντιάω* tres regit casus. cum genitivo significat obviam ire

sive bono sive malo consilio i. e. participem esse, frui. Cum dativo omnino appropinquationem notat obviam fieri, occurrere. Accusativus significat finem ad quem aliquis venit. Genitivus in Iliade decies quinquies in Odyssea legitur. Subiectum et obiectum personae sunt: *H* 231 *ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν.* ω 56 *οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιόωσα Θέτις.* hoc loco non significat auxilio affutura ut Passovius censet sed potius solenni et honorifico filii funere fruitura. Subiectum est persona et obiectum est res: *A* 67 *(Ἀπόλλων) ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνειν.* α 25 *(Ποσειδάων) ἀντιόων ταυρῶν τε καὶ ἀρνείων ἑκατόμβης.* γ 436 *ἦλθε δ' Ἀθήνη ἱρῶν ἀντιόωσα.* *Ω* 62 *πάντες ἀντιάασθε, θεοί, γάμου* (hoc uno loco media forma legitur). *M* 356. 368. *N* 752 *πολέμου.* *Υ* 125 *μάχης.* *M* 356 *πόνοιο.* *Ψ* 644 *ἔργων τοιούτων.* φ 402 *ὀνήσιος.* χ 28 *ἀέθλων.* Semel etiam res est subiectum *N* 390 *βέλος ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν* dictum est quasi de vivo quod cum voluptate velit accedere ad rem fruendam. Dativus invenitur *Z* 127. *Φ* 151 *δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.* σ 147 *μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ.* Accusativus semel tantum legitur *A* 31 *ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.* Eustathius: *σεμνῶς ἀντὶ τοῦ μετέχουσαν καὶ κοινωνοῦσάν μοι κοίτης.* Buttmannus Lexil I. p. 10, Crusius Matthiaeus censent *λέχος ἀντιᾶν* eodem modo usurpatum esse ac *λέχος πορσύνειν* [cf. *Γ* 401. γ 403.] cubile procurare. Sed haec notio usui prorsus repugnat. Carol. Grashoflus [ephem. schol. 1835 Nr. 55. p. 439. not.] *λέχος* atque *ἱστόν* ex *ἐποιχομένην* pendere et *ἀντιόωσαν* absolute dictum esse probat. Ameisius [Iahnii annal. 1850 p 271.] et Doederleinius [Gloss. 713] quoque *λέχος* et *ἱστόν* ex *ἐποιχομένην* pendere, ex *ἐμόν* autem ad *ἀντιόωσαν* sumendum esse *ἐμοί* contendunt. Accusativus autem, ut Naegelsbachius (*A* 31) recte iudicavit, finem significat ad quem aliquis appropinquat, notat: appropinquat ad cubile meum particeps eius futura. Ceterum Aristarchus vv. 29—31 subditicios habuit quia Agamemnone non digni

ei visi sunt Sed Aristarchum ex suo sentiendi more indicasse Theodor. Bergkius me docuit. Nam id quod more constitutum est etiam eloqui usui Homerico est aptissimum. Saepius etiam absolute ponitur maximeque participium aoristi *ἀντιάσας* cf. *K* 551. *O* 297. *ζ* 199. *ξ* 511. *η* 293. *μ* 88. *ν* 292. 312. *ρ* 442. *ἀντάω* cum genitivo significat consulto obviam ire assequi, cum dativo fortuito occurrere nancisci. Genitivus personae bis tantum legitur *Π* 425 *ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδε ἀνέρος*. *Π* 254 *τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων* Genitivus rei quinquies legitur *τῷ κε τάχ᾽ ἀντήσειε μάχης*· *H* 158 *τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε*. *γ* 44 *ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς* *η* 97. *δ* 327. *ρ* 44. Si cum dativo construitur, persona tantum obiectum est: *ἥ οἱ ἔπειτ᾽ ἤντησεν* *Z* 399. *οἱ δ᾽ ἤντεον ἀλλήλοισιν* *H* 423. Sine casu legitur *Δ* 375. *δ* 201. *μάω*. Huius verbi perfectum tantum significatione praesentis in usu est. Plerumque cum infinitivo praesentis et aoristi rarius futuri construitur; cum genitivo rei cuius aliquis cupidus est bis tantum legitur *E* 732 *μεμαυῖ᾽ ἔριδος καὶ αὐτῆς*. *N* 197 *μεμαότε θούριδος ἀλκῆς* *ἐπιμαίομαι* ter regit genitivum rei *K* 401 *δώρων ἐπιμαίετο θυμός*. *ε* 344 *ἐπιμαίεο νόστου*. *μ* 220 *σκοπέλων ἐπιμαίεο* aliis locis cum accusativo coniungitur. *ἰσχανάω* Si cum genitivo coniungitur, notat cupidum esse. *Ψ* 300 *δρόμου ἰσχανόωσαν*. *θ* 288 *ἰσχανόων φιλότητος*. Sic etiam semel cum infinitivo *P* 572 *ἰσχανάᾳ δακέειν*. *λιλαίομαι* in praes. tantum et imperf. usitatum plerumque de personis usurpatur et regit genitivum rei *Γ* 133 *λιλαιόμενοι πολέμοιο*. *μ* 328. *ω* 536 *λιλαιόμενοι βιότοιο*. *α* 315 *λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο* *ν* 31 *δόρποιο λιλαίεται*. Multo saepius autem cum infinito construitur et sic etiam de hasta ter usurpatur *λιλαιομένη χροὸς ἆσαι* *Φ* 168. *Λ* 574. *O* 317. *ἔλδομαι* et *ἐέλδομαι*, usitatum nonnisi in praes. et imperf. cum genitivo construitur: *τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα* *Ξ* 269 *(ἀθετ)* *ε* 210. *ἧς τ᾽ αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα* *Ξ* 276. *ἐλδόμεναι πεδίοιο* *Ψ* 122. *ἐελδόμενός που ἐδωδῆς* *ξ* 42. Bis etiam accusativum regit et accusativum quidem

pronominis neutrius *E* 481 *κτήματα πολλὰ, τά τ' ἔλδομαι. ψ* 6 *ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα.* Non autem huc pertinet versus *α* 409 *ἦ ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἱκάνει*; nam *ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος* non pendet ex *ἐελδόμενος* sed potius absolute positum est, sua ipsius causa cf. 345. *ἐελδόμενος* autem sine obiecto quasi adverbii munere fungens usurpatum est, sicut *μ* 438. *φ* 209 *ω* 400. *H* 4. 7. [cf. Ameisium in comment. ad h. l.] Semel hoc verbum etiam passive positum est *Π* 494 *νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος. ἱμείρω.* Cum genitivo rei legitur *κ* 431 *τί κακῶν ἱμείρετε τούτων. κ* 555 *ψύχεος ἱμείρων. α* 41 *καὶ ἧς ἱμείρεαι αἴης.* Saepius etiam media forma cum infinitivo coniungitur *Ξ* 163. *α* 59. *ε* 209. *ἔραμαι* et *ἐράομαι* [quod semel tantum legitur *Π* 280] In Iliade semper de amore quem vir habet et bis translate de amore rerum, dum in Odyssea non plus semel et de amore quidem quem mulier habet usurpatur: *ὡς σέο νῦν ἔραμαι Γ* 446. *Ξ* 328. *ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο Ξ* 317 *(ἀθετ). τῆς δὲ κρατὺς ἀργεϊφόντης ἠράσατο Π* 182. *τάων* (sc. *ἵππων) καὶ Βορέης ἠράσσατο Υ* 323 *ὃς πολέμου ἔραται Ι* 64. *ἔης (φυλόπιδος) τὸ πρίν γ' ἐράασθε Π* 208. *ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θείοιο λ* 238. *ἐρατίζω* nonnisi in Iliade invenitur de leone esurienti *ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων Λ* 551. *P* 660. *ἐπείγω* aut absolute ponitur aut accusativum regit. Significatione cupio appetto cum genitivo construitur; sic semper participium praesentis usurpatur *ἐπειγόμενός περ Ἄρηος Τ* 142. 189 *ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο α* 309. *γ* 285. *ο* 49. bis ad genitivum praepositio *περί* accedit *ἐπειγόμενοι περὶ νίκης Ψ* 437. 496. Semper hoc verbum post caesuram *κατὰ τρίτον τροχαῖον* locum suum obtinet. *σεύω* regit accusativum, media forma transitive usurpatur et significat festinare. Sed etiam cum genitivo construitur et tum notat cupidum esse. Sic invenitur participium *ἐπεσσυμένους πολέμοιο Ω* 404. *καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο δ* 733. *ὀψείω* videre cupio, non plus semel cum genitivo legitur *Ξ* 37 *τῷ ῥ' οἵ γ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο.* Schol. *A*:

Ἀρισταρχός φησι Ζηνόδοτον γράφειν ὀψαΐοντες (i. e. ὀψὰ ἴοντες aut ὀψ' αἴοντες.) ὁ δὲ ἐπιθέτης Πτολεμαῖος οὐ ψαύοντες. Huc etiam pertinet ἐπιβάλλομαι quod semel significatione appeto cum genitivo legitur *Z* 68 μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν μιμνέτω. πεινάω semel cum genitivo invenitur *υ* 137 σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι. λαγχάνω, plerumque regit accusativum, saepe absolute ponitur, cum genitivo rei bis construitur *Ω* 76 ὥς κεν Ἀχιλλεὺς δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ. *ε* 311 τῷ κ' ἔλαχον κτερέων καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί. Active vero qua significatione solus aor. II addita reduplicatione usurpatur in Iliade tantum exstat et semper cum genitivo πυρός coniungitur *H* 79. *X* 342 ὄφρα πυρός με Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. *Ψ* 76 ἐπήν με πυρὸς λελάχητε. *O* 350 οὐ δέ νυ τόν γε γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα. τυγχάνω regit genitivum personae vel rei *Π* 609 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος. *Ψ* 857 ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ. *E* 587 τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης. *ζ* 290 ὄφρα τάχιστα πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς. *τ* 314 οὐδὲ σὺ πομπῆς τεύξῃ 158 παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης. Num hoc verbum etiam cum accusativo praesertim cum accusativo pronominis vel adiectivi neutrius coniungi possit ut Matthiae gr. gr. § 328 not. pro probato sumit, dubitari potest. Semper enim aliud verbum plerumque verbum feriendi vel vulnerandi appositum est, a quo accusativus pendere potest [cf. Bernhardyum, gr. synt. p. 176. Rochium, stud. Hom. § 82. 9.] Saepe etiam absolute ponitur; bis significat contingere et cum dativo personae cui aliquid contingit construitur *Λ* 684. *ξ* 231.

Haec hactenus; omnia alia quae amplissimo philosophorum ordini tradideram nunc omitto.

VITA.

Carolus Weidenkaff natus sum anno quadragesimo huius saeculi die XIV mensis Augusti Mulhusae Thuringorum patre Godofredo matre quam immatura morte nuperrime mihi ereptam vehementer doleo Joanna e gente Demmeiana. Inde a sexto anno scholas publicas frequentavi. Tredecim annos natus gymnasium urbis patriae adii quod adhuc directore Friderico Quilelmo Haun viro doctissimo et humanissimo floruit. Post septem annos et dimidium examine superato in almam Berolinensem Universitatem me contuli et studiis philologicis me dedi. Post unum semestre Halas transmigravi ibique per sex semestria Bernhardyum Bergkium Schallerum Erdmannium Hertzbergium audivi docentes. Praeterea seminariis philologicis per tria semestria interfui. Omnibus autem viris qui de me bene meriti sunt gratias quam maximas ago.

THESES.

I.

A Clisthene sortem pro creatione inductam esse.

II.

Plebem Romanam non ex clientibus ortam esse.

III.

Callinum inter Olympiadem quartam decimam et vicesimam vixisse.

IV.

Mimnermum Colophonium esse.

